

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1487/2025
10.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела убиство из члана 575. КЗ Италије и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз. 898/2025 од 09.12.2025. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Кре. 2/25 од 07.03.2025. године, исправљено решењем Вишег суда у Краљеву Кре. 2/25 од 31.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ-кре-6/25 од 24.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2026. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз. 898/2025 од 09.12.2025. године па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Краљеву Кре. 2/25 од 07.03.2025. године, исправљено решењем Вишег суда у Краљеву Кре. 2/25 од 31.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ-кре-6/25 од 24.04.2025. године, тако што Врховни суд **УТВРЂУЈЕ** да нису испуњене претпоставке за изручење окривљеног АА, ЈМБГ ..., од оца ББ и мајке ВВ, девојачко презиме мајке ..., рођен ...1985. године у ..., Република Србија, са пребивалиштем у ..., улица ... број ..., држављанин Републике Србије, из Републике Србије у Републику Италију, у поступку изручења по замолници – молби за изручење Министарства правде Републике Италије бр. ЕА Serbia 96 (2018) FM-SN од 13.12.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Кре. 2/25 од 07.03.2025. године, исправљеним решењем Вишег суда у Краљеву Кре. 2/25 од 31.03.2025. године, утврђено је да су испуњене претпоставке за изручење Републици Италији окривљеног АА, са генералијама као у изреци, из Републике Србије, у поступку изручења по замолници – молби за изручење Министарства правде Републике Италије бр. ЕА Serbia 96 (2018) FM-SN од 13.12.2024. године.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу КЖ-кре-6/25 од 24.04.2025. године, у ставу један, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Лабуда Стојановића и решење Вишег суда у Краљеву Кре. 2/25 од 07.03.2025. године, исправљено решењем Вишег суда у Краљеву Кре. 2/25 од 31.03.2025. године, потврђено, док је у ставу два одбачена жалба окривљеног АА изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Кре. 2/25 од 07.03.2025. године, исправљено решењем Вишег суда у Краљеву Кре. 2/25 од 31.03.2025. године, као неблаговремена.

Против наведених правноснажних решења јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз. 898/2025 од 09.12.2025. године, због повреде закона из члана 16. у вези члана 7. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и повреде члана 2. и 3. у вези члана 6. став 4. Закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Републике Италије о олакшавању примене Европске конвенције о екстрадицији од 13. децембра 1957. године („Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори“ број 12 од 27.09.2018. године).

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу окривљеног, Врховни суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни суд је размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз. 898/2025 од 09.12.2025. године је основан.

Из списка предмета произлази да се против окривљеног АА пред судом у Трсту (Секција судија прелиминарне истраге) води поступак број 5645/17 R.G.N.R. и бр. 3949/17 R.G.G.I.P због основане сумње да је извршио кривично дело убиство из члана 575. КЗ Италија и кривично дело разбојништво из члана 628. КЗ Италије. Према наводима из прилога достављених уз замолницу кривична дела су извршена дана 20.12.2017. године у Трсту у месту Опицина.

У складу са одредбама члана 2. и 3. у вези члана 6. став 4. Закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Републике Италије о олакшавању примене Европске конвенције о екстрадицији од 13.12.1957. године („Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори“ број 12/2018 од 27.09.2018. године) који је ступио на снагу 05.10.2018. године, прописано је да се Споразум примењује на замолнице које се односе на кривична дела извршена након његовог ступања на снагу.

Одредбом члана 7. Закона о пружању међународне правне помоћи у кривичним стварима прописане су претпоставке за пружање међународне правне помоћи, док су одредбама члана 16. истог Закона прописане претпоставке за изручење. У ставу 1. тачка 1) члана 16. Закона о пружању међународне правне помоћи у кривичним стварима прописано је, да поред претпоставки предвиђених чланом 7. тог Закона

претпоставке за изручење су и да лице чије се изручење захтева није држављанин Републике Србије.

Имајући у виду наведено, а пре свега чињеницу да се окривљеном АА на терет ставља да је кривична дела поводом којих се изручење и тражи, извршио дана 20.12.2017. године, односно за кривична дела које је извршио пре ступања на снагу Споразума, то нису испуњени услови за изручење окривљеног АА, држављанина Републике Србије Републици Италији према Закону о потврђивању споразума између Републике Србије и Републике Италије о олакшавању примене Европске конвенције о екстрадицији од 13.12.1957. године, нити су испуњени услови прописани чланом 7. и 16. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима.

Сходно изнетом, Врховни суд је усвојио захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз. 898/2025 од 09.12.2025. године и побијана решења преиначио, јер су повређене одредбе члана 2. и 3. у вези члана 6. став 4. Закона о потврђивању споразума између Републике Србије и Републике Италије о олакшавању примене Европске конвенције о екстрадицији од 13.12.1957. године и члана 7. и 16. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и утврдио да нису испуњене претпоставке за изручење окривљеног АА држављанина Републике Србије Републици Италији по замолници – молби за изручење Министарства правде Републике Италије бр. ЕА Serbia 96 (2018) FM-SN од 13.12.2024. године.

Са изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић